

کیمین تو هست مین کاینونه باب در جل کاشزه زباریست یاری چوک کیم دکور پولی گیمه  
 خشنه کون ای نیک او چه ای سنت گلی دفعه در عینه فرم جرم نیکه نیکه و بیغه  
 سپل نیک گالی در فسیده افی او زکه لامه شودی اندان زور چاق با باغان اعشه می اند  
 اسراف نار تی ای صنعتین چهشت بو زیبا او د دوم بصر را بایم تو پرین پندتی  
 زمانه پنی ایرجادی کیم بی بی قوه تو شکاذ ایم شویش بر دی خچ محل صلی رهابت  
 آیتم خد پی ایم افر چو روی ای شبیه سفر تیخان پور شه منیک غایم  
 دوست سلطان خایم نیک مملوک محمد ایمی کوکله ایش کاشز دین خایم کاشپیز  
 خده پولک کلپتو رو دی او شبیه کون مرد زال نیک او ز خلدری فرعان دموکی کیم  
 شیکش کار بده هزست تید یاری چشیز کون ای نیک او ن آتی سید افی نیکی  
 پهار شنیز کون ای نیک لعن تو تو زد اکو چوب چوک دین او تو ب دام تو شاه  
 بیکلا کیم او شبیه چاک دودی نیک یعنی سید و رو شودی بامیان دکا هرد  
 دخوری فیح پیک کا ائم مدل چلار او ریکلا چعن جهشیدن فیح مکن دی جبر کیم دین  
 تو زوب او شبیه پور دست مین او ز دوم چرمانان مندیل و باش ایم نایت پیش  
 دو بنده دست هر چهی او دیزه کون ای نیک یکم چه پردا اماد اعشره تو شنیک

انکلاسی باریک تَبْ و شودی اوزدم فرانزی پیرنیکیم او شبور ورمه چه چه  
خشن پدی کی برگی متوجه بود و قیاده شنیده کوئی آئی نیک پیکره آن بینی خوا  
د اور شتوک هم شنیده کوئی با خداوند بود و ماده بند کوئی کوچوب سلطان نوار دی  
او توپ تو شودی بروکون شاه پرسین دل پیش کیمی بیان در مویی باشند  
دل زاک تَبْ دل خلاصی هم بکون کیمی پاره سواد و دوسته فی غلیق و غیغ  
در میت تَبْ ای دل زاک ملک لاری رضوه همکورد دلار کیم منزرا او کوس  
قاپین دور اشیعین هم کوپ پلوه شنیده خسی نیکه پاره شورت قلب سوز  
من عک تو بودی کیم چون منزرا اشیعی قابن ایشی اندانی اتفاقاً دل چاپ  
هشتر قور عالمی با پر شادر قور عالمی راست تَبْ بول اشیعی مین زیره سایه  
بر پرسین نی برا پاره ملکت لاد بده اند اتو بولغای بوصوت او چون شاه پرسین  
کا اون پیش کو نوک همار بجزت بر پیکری کیم دل پیغمه پیکه برا افغانی  
تَبْ کیمی هملا سبزه کوچوب جویی شه پیکه نی شتوک خیکری پر د  
سلطان محمد دله ای کیم پرسین بود و شه کیم دل رحیمه هم قیزندیز بکون  
کیمی بمنیزه کوئی آئی نیک سنجیده اجی شه پرسین کوچوب فرق اور پیغمه

ذنو بی

تو شود می مین برخچه شخصوس لار بلده جا به دیگر هم کلید بیم عیده بلای بو بو رته  
 کو رو دهی دره نور دین برخچه ای اع پا خیر گردیو رو دب اید هزار نماز شاهدین گشتن  
 چا خیر مجلسی بولدی ابل مجلس محسب علی قورچی خوه ای محمد علی کشا بر ای ساهن  
 شادیک سلطان محمد رو ده ای در دشیش محمد ساربان ایدی در دشیش نهاده  
 ایدی کیچیدیک بن بری پینک شرطیم اند ای ایدی کیم ای ایس کشتیلای بی  
 بینهای مین دایم سمجھدر دا در دینش محمد بو بو راهی سیم فی مکملین فی  
 دهی خود محمد علی ای کلایا تو بای تکلیف فیله قیلا چا خیر ای چو رو دی رو شیره  
 بید کوی کو چتوک بو لد انمار د فیضه همچون بیدوک همچون ناکلکت سلطان  
 کیستو دی رو دشیش محمد حضرتی کو مکان دیا ایس ایدی مین دایم کلم بند و  
 بند و اید بند و دیگر کج کیست دایم نیت جدیشی دادی نشامنده فیضی  
 آفرین کیتیادی که هنریک بند بید اتو شوب بخسی ای ای داده ایدی کیم  
 نگران کیم خچ محل اوز برد ایدی کیتیک بنت دیگر پاره هاریش بلای دست  
 پندهی کیتیک همچو کاره شتوک ناز دیگر دا برخچه شخصوس بلای جا به دیگر  
 بر کرد بچه توی بازی بی پیشوک نانلاس ایدن کو چوب هیر کوتی نیک نوچا

نوشودی او شبوکون سلطان بازدین چین پادشاهی جلد او توب پرنیک  
بهره زن آپ کس بزرگی مدن قیدی یکم امیر دی افغان کوچ و مالی جلد  
پادشاه او دلخواه بورنای خانی خانی امیر نیکوکاری شریعت قائم این او شبهه  
دو رجوی شترزد اخی بوسته ای افغانی را او شیخ از هفت خلیفه دیگر ایضاً  
پنهان دوک نازمین خواجه محمد علی خلیفه ای امیر اشرف بجلیس پادشاهی او شبوک  
مبدت اوقی سلطان برایه این پسر ایلخانی کیفیتی مشروع بجز بوده  
خواجه کلان فوز مبارکه ای فرمان حاشره سیدا بوسکت نی بینیدم  
صبا بصفت بکو آن فزان و صناداً که سر جزو دو بیان انداده هارا  
آمدین میان کوچوب کوشل دین هنیک بهره زن آپ که او پو خلا دوک سر کندر آپ بیرون  
آمدین خادر پین آن آپ که ایل دین ایل دین بکی پاس پوچوب ایمی کیم  
کابل سوی خلیفه ایل دین ایل دین ایل دین بکی دیگر ایل دین  
کچپیده فرا دین بزرگی کیم افغان خان رفیع آپ که ایل خان ده مدار پوچه  
سو دسوی دین او توب افغان خان رفیع آپ که ایل خان ده مدار پوچه  
نوریت بخان ملک برسی بکه چار کیچه ایل دین پنهانی شترزد بوشی بجهه

بدر یا سماق سبای پیرزه پی بو رشک اسی میخان در زمک کلکه داری دوچشم  
منظر پر پر بخود خوازد بگرساد سوی نیک کلکل در فتو نکیپ نه شودی هانکه اسی سواد  
سوی نیک کو چوب کابن سوی نیک کلکل در فتو نکیپ نه شودی کلکل سلک کلکل پر پلکه رنی چارک  
کلکل نکیپ بوز منکه افراز ماپی کیم سلطان بازید راتخان از مدی اتفاقی چاپ  
اچکلی و اتیپی نیک کوچی بدو پشت در در قور غایضی همانیکیشی تو پونک  
هند و پلک فوچن ذخوات پیرزاده در کلکل سوی نیک بو نزد اکیده یارکل  
بمحون پیدی در لپش بگرد، مان محمدی کو کله اش که ای نعای سیمی  
سوکل انتا هسن نی هم خود دلک اش هار بلخاد بن سوکل خازد بگرانه کلکل  
نکرخان خاری های تو جارلا دوک خازن داده ای دین چوپ ای داده کلکل  
او نخل فرار بگرد سوی نیک سوی نیک سوی نیک سوی نیک سوی نیک  
چوتیپیه از نزدی ابوالحاشم سلطانی کیم کلکل سوی نیک سوی نیک سوی نیک  
مرد کلکلی جری شاهین جفت دن کیهان کلکلی جلد دن او نوب ایم  
لول دصی کیم سلطان سعد خان فرم جهان او سپه کلکلی مین بازش بخو  
خیزید کلکل داده مین چلکل از جارلا بمنورت خیزید و خود بخیر قور خان

پسماں نیک مصلحت نہ چاہی بخت نہ رنگی بلہ مراعت تسبیحی شکر خانه  
خوت بریب بندی علی پنجه کی امک تین تسبیح خست بریبی امن اعما  
خواجہ محمد علی نیک چادر دا چاہیز مجلسی ایدی راستہ بندی بو بردیں کو چوب بخیر  
کو تین تسبیح کوئی تو پسکار ٹو شودی خضر میدین کو بنا تا بست مرکنوار  
خا ہر بولوب ایدی چرکیب با بور دا گیعن کا غالغان یا فاختہ تو شکان چڑ  
ایلکا او قلندر تو بوب ائلہ رینی ایسٹور لار ایدی ادا فرہ نادی پی تلیاق دا کوشمال ہر کی  
و اجنب و خازم کو رو ندی بی بو جمال بلے کوئی تو پیدن سحر کو چوب دا خلا، خدا تو شو  
ذوک نہ از پشن آئندہ تو غور بریب ائلہ بندی رخمدیں تو چسپی کا بخون چائیو تو  
کیم کابل بو غالغان خضر خیلی نی بندہ بہ بھائی خصل تسبیح خضر نیکو رکای دا  
پنچ تین دانی ہر خبر بو سہ مشروع تسبیح بسیدین بات یہاں کا بار کا بار دوں  
کپڑا کی پاسخہ پور دب سلطان چور دین آزار انجو او تربہ تو شوپ لامظہ بو تو جو  
آئندہ ک خضر خیل بھار دھکر ایدین کرا سونہ جو او تو رخان ایلکا نہ در دار تا  
بور بند ایسیب جا پیون تو بولہی اکثر نمای دا خلان او شانی چرک ایلکا  
تو شستی آزادی فریسی، خصہ بادوئ ایدی گاندھہ، تسبیح تو بولہی ایلکا میان

خود تو شود می او شیو دو ره خبر خاول آیینه کیم مانع اندیش هم بگون دوست  
 کسب تو شود روز بی اتفاق دایم بیش نیست مال بر ماس ایدی پرسیاست دن  
 پوز توی تلکش کیست و دی ایکیم سیستانی سیچ خبره نهاد در ایدم او شیو دو ره  
 یکشنه کوئی آمی نیک اول نور بند از را ق پر خبره بیندیم آنکلاسی خربلی سو صلیان  
 اتفاق نهاد زیک اول خوار رسیده ای روز ایک نیک اول خواری بی خاره نیک کیا باز  
 بی خوار رسیده در خواست بدله بیار کن امارین ہشدا بای پسر لار پی از اه فیلد کوت  
 کل لارین نورت نیک که بخواه فرار پریب اول خوار بخواه نون رکیده در ب  
 خسیده ای ای ریعن بدلیب بیار بیده می بی خوار رکافار پریس بخشنده کوئی آمی  
 او سیلزیده ای کو چوب بیار و می کر ایخه تو خوب آنکلاسی بخ دمانه بکیدیم بخ  
 دمانیک خود موقی محل لاری ایدی محله ری خام سیر که زار اماز در خلاری  
 سبله بخ خوزنیک خزان پر لر جنور ای ایار لار در خلکه در ای سفیره مل نارخ در خلکه  
 بزرد فرم نار بخلار در خلکه در ای بجایت دلی نار بخلار خاطر خواه سار خا پد و در اید  
 خوار لاری بخی ای ایار ایکر پر دلخت لار نیک بخی ای ایار پر ای ایس ایدی بخ  
 معا دین بر بخی بخ خود بخ کم بود و ایک دلخت ایدی بخ ایخ تو دت کون کیم و بخ

اد وکلای اور دوایی افراد جلاده بیدار و دشمن کو با همین پرچم  
پیغمبر و دب بخشی را نهادن الدور دوم شاهزاده ایم درست خیک نهادن ہمی انعام  
بودی بعض مکلا را کا بر دخت نہ پنی بخشی دارند ایکی بخشی کا بر دخت نام بخی انعام  
بودی چون پیش نهادن پیری پیغمبر عیا ای ارادتی مومن نیک کو در ایندرا یکم رفیع  
دنیشنی دیور دوم کیم تو در عالم کار دو کون کند کھاتا تو نسب کان مکلا سی جلدیکا کا تو کوک  
نام نہایت بخین چا پیر محبسی بودی اکثر اچکلا را ای ارادتی پیار افراد محبت نہ کامن کی  
نیک نہ دارند کو کرد ای بخی بجت مصلی شلو میشی تکمیلی است بولغا زاد امنیک لیکجا ڈے  
میکیز نہ کیں کرد ای بخی بجیسین کر تما دب بپتار دی اول پورت میں دارند کو کوک  
خوار قسی بامانی دب بکب آب فولی دفعا ماری سپر میلا دار دم مرخیز فورا قی دوچھڑا  
اسر دفو بندان بور جنور دشمنی پیدا تو نسب بلجزان نہیں نہ دز دن عک  
خزان باست بودی چا پیر ایکلی دی پورین فری کیپتو رو نسب بولپور دلادی کیم  
کیا پور فیضی پار بور دشمنی رفیع او فور تو بوب فتح کو رو دک نیکیک پیدا دو کان  
خیری ٹھا بید الک دی پور ایکه سندھا صدر دی کیم کا میز اینکا ای کا میو ملا جا الک  
پیدا دی سون پیرہ سیز زانهان نہ منیدن منی دب بکیکلا ان اپنام دو بور پر دیک

خدا

پندی زوال تسبیحه موند امجدی این سرمهک اتلا پندی همی باشند  
برو بی پیچه رسیده کام اذائق مت ایدی کیم دیگن توکری سویش برداشت از  
سالیب او بود و نه میگردید رود و دست مرد با فراز اذائق مت ایدی کیم این محمد رخا  
دستی پهرو بثیق هاره نجوسی قلب اتمه مدر آلام اسلام رکشیغه سو قواره رام  
بولاس بو فرسته پر پاره افغان پدابو لورامین محمد رخان چا پیر گرفتی پیدا  
خال فبلور کیم صون موند اذائق قلب الد و غونه پهشی کسب ایلی بکنار بزم از  
پوششیت برداشت اوستیکا سالیب ایلی بکلور لار بار کیم کچو دا کا بکلور بکلور  
صباخی دبو اذ اغلی پلک کیم کاشنزو سلطان سعید خان کاشنزو اهلی لیک لایلی  
ایلی کیلی بکلوزت قلدی پلک هیرزای ایمارچی فی قلی پلک کاشنزو اینی پلک  
پبار بی ای اول دلایت پلک های عین پر پاره سو غات بکلسو دی چهاره  
کونی دی العده آن پلک ز سید اغایل پلک کوری نیک های شنید ایل غور بایل  
سیهوی قلدی هم سونکرا ایل مجلسی پرین الکین کیلید پلار اتفاق بایل جلایع جعفریه فی باز  
مرض بتعاسیه امجدی فوش بولا ادیغوا بیت ناز پشین نیز امجدی ایدی  
ناز پشین همیز زنگری قلی و پلک دیگن دیو کیم موند بن بوسن بجهیز بایل همایه

ایم چاپر چه دیم ناز غصنه عامن کیدیم دعل کیو خاد ایم چنیشنه کلی بی دعا  
بمنیشنه ندر کستان بود الکه در نو خلعت رفاقت نسبت فحست بر مدری شنی  
کون آئی بند نور جد اکا نزدین کیلخان نینکه بر زاده خلوت بکرد و دوب ایتم  
و حصن بر میدن یکنیشنه کون نینکه اکی کچکنیشنه صور خانه ده بخت ایدی  
و در چو زار غصنه همراه ایدی بیل محبس اون آلنی کیشنه ایدیار و دکنیشنه کون قران پنجه  
اسابیس فی بر مبدی بوجون ار فخاب فلیدیت یی بو کیو یامنون میدار با خد  
نینکه بی کیلخان چلدر دا بیدی دا اکنیز نینکه چادر بخواهیم شاع لدان نینکه بیدا  
عجیبیت ایدی کرد چو زانه لکلای او شیبو با خدا چاپر صلبی و بدمی افته چو احمدی سیا  
صبوی قیلد و کیست بر دوب چو خلوب ناز منین هناییت بین آنها بی دیدی  
مجهون میدی ناز دیگر دولا رهیز او بیمه کید و دک خزانی را سرد فوب بر دوب ایدی  
خرانی بتر ایسید اچا خرده ایل مر بیله ر چاپر نیکیزی قیلد بند دجله دا دبود مجهون  
موں خرا نمله را سرد فوب بر دوب ایدی خزانی بونغان در خلق رنیک نو پرا  
موں تور دوب چاپر احمدی ناز خفت خوار دشل بر دا اون صحت ایدی ٹا گمدو  
خیله کیدی ایم چنیشنه چار لاد دک جهد السیپی میست ایدی طیبوه طرفین بر دوزن

هایم و دین مانع پوصراغی او قودی کیم بود که نگری بجهن و نعیش است  
 هایم و دشیار ایدی بعد از اینکه هر چندی بعد پوصراغی او قوهان چشیدن تواند  
 بعده مرید اسد و هفت بروب بضرابه رفیعی خان نکفت و کولار خودی خوشبخت  
 کونی خزانه را سیری فیسب لکج ناز شام چار باخواه کلیپ سخنوم مع کونی ایمک  
 نون آنی سید ایام غصه دامخون میبیمی خسوار بدل کیم کاکبر طبی همان یون  
 جد کامران هم سونکار کنید بدار همان یون براور دکنه بخشنی آنی شبکه کونی ایمک  
 اون سیکز دا چار باخدا نون پار چید آلتا خدم نون عطا ردا نتابی نی داده در دو ما  
 ها با اینک کو پر و کیم اوتوب پورین ملکسی جو صیب نیش نادر در داده از داده  
 نیک کار زی بدر فرسن از نیک ارخا سیدن اوتور در توپ پاره سنت و نیک  
 زردی بک ناک از نیک کار بر بیمه کیدم زدن ریلک بزرگ ای پل بضراب بدل بکو در دست  
 زردی بک نیک ناک شیخی معلوم ایدی او زدم جلد بوزناده رخی ای سب بایس بایم زردی  
 بودم و بدیم کم باز رو ده سباب دیا نیکیم خوت دلوه ایه صحبت تو را در غباریم  
 زردی بک ها باز رو دچون هنر ایدی ساری باده ای ای هم زردی بک نیک نوی بدن  
 بر فروزه پار دم ای زندگانی ای زندگانی ای پنجه را او لغز در دم پر باشیم

کیم زور سرچ پر کرنہ چاہی بگیرد  
ایجاد دین اپنے کامنزل پوچد  
زدی پک پیزرن گیرد و در این خاکه برده س نت فرله و افندی پوچور داری  
پن خالی ذمین زدی پک سوکھی ریان کیلید میلاد صحبتیه چارداد دک زدی پک  
بزمی کیم پیش ایجی نیک آدمانی ہ بکم زنیک بدر چاہی ایجادی میں دیم کیم میں ہ  
خانوں کیش نیک چیلانی کور ہایدو دین چیز نہ نکشی دیکان قیمتیه چل پیش  
بر کار پر زین ریاضی نیک خاکش ایجاد پر کار پر زنیک ایقا پسخ  
بنزدا او نزور دیب ایپدی اندی نزدیک زدی پک او بجا لیست  
با مو جید ایچ خاکش نیک پیش نیک مور میل خشی میی ایچی میں ٹیکه قیدیم  
بس پیش بر اور بجا ہ بیب نتخاره و قیشو پیچنہ ریکل ایچک لیسبیت کا بس شیار خیشی  
و فیضی افزایور دینی سیبیغتو سایپ فلاص بول دم میا پیدا ایرو ایچی کیم ایبی  
خانی نیک پیش رانیک نیک سرچیز براخای میں ایل دافت ایچی هیبری ایجادی  
آفر نتخاره و فیضی آخا ذمیم زدی پک بیث هزاده هیبر فیضی ایجادی  
آنلاینیک پیش نتخاره میوج بول دک فرض و فیضی ایسا یک نیک یانی خوا  
پیش میتوک بر زمان نونیک هیرون بیش زان هیبر علی دک آقی بچ چلاست.

پیش



ای نیک خود سید افندی مادر بین نمای عالی نمود که بیشتر نیست  
آی نیک بین تو فوز دیا محمد حسین گلستانی شنید که کون آی نیک شنید  
جنوپ چهاردهن کسبی خوش قدرت نیک آی نیک چهارده او چهار اعیان را پر  
نیک نیست و بو این دن بیور اوزان هر چندی چهل عذر هر دو بیانات که این اتفاق  
بردی آنها بسیز بی شنید کن آی نیک چهارده من سید ادارکه صحبت اید و پوچه بیشتر  
فرمان بود در لیحه محبت من برگزینی مست بو رو بچه نیمه اصل کن شنیدنی صحبت  
خیل ما کاچار اد بز کون در لیحه آی نیک سخندر اینجان بیری نزیقی سلطان خان نیلدر  
شنید کون مردم آی نیک خود سید

نو او بسیار ان گلیده دنی پیشتر او سید اذانی ای ای بیهی فعالیت  
خوب بجی بیلدز رسای اتملا بیش بجهون بیبی بیلدز مکفر خوش نیلکنی اول که  
آنهم ایچکای سیاهی بسوی قیقد وک ناز میشی با ریب در نامه خود نشودی  
خوب بجی بیلدز ایزه صبوی قیقد وک عقد اور تملک نیک او لوئی بیهی بیلکنی  
شیدی خوب بجی بیلدز هر دو ای ای نیک دارکنی کا نز نشودی اد بز کون جهل  
پر باران سری نیک که سید ایز نافعی او که دوک خوب کیک شنیدنی ایلکنی از زده

بو غفار



نیازی نیچه محل بیدی کیم نیل آب تا بدی دلو اکبر پیش نیست فبلدی مانع و خارانگ را که  
نار بخوار و قریب نداریم به دست بزرگ دادی خوب نیست قریب قریب با صفا بتو دلو بتو  
پس آنی کوون نیچه و خاد از نور دادک چون بود خود بار ایدی کیم فرقی پنداشته بتو عین  
فرق با شفه بر پیشین از افق فایسب پیشی افزاید بدل ایمهور ایدی بکشیده کوئلی  
او ن آنی سید ایمهوی قصدهش بار بتو سید چون امیش قصدهاد احمد ایهار کی خجالت  
عس و در باب احلاں خانقشی او فکار دی همینی عشق با خلا بخواه نیزه محل ایدی موزه  
نیمه در کامشخوار و فی قیبا بد و را دیم منکا بهم و خندق بولدی بزیره با جلای خابن  
ذوقه سبب پلے چارکا ه صویتی با جلا دیم عجوكیم مهدیه اند کور دو بور سید اور چهار شنبه  
کوئی مهوي قصدهاد اصطه اپر سیدین دجلدی کیم هر کیم سار نیچه امیش سید ایهار پیش  
بیجهشت بنت کوک یعنی ایماع ایمی بنت فیضه اپن لور ناسیانی مال لدر ایه  
او نیور دله دی دجلدی کیم هر یعنی زکر کوچه ایمیه بر ایماع ایمیون مرشد ایم عجیبی  
ایماع ایمی افتخار چیغا نار بخوار تو سید اغوض بیها سید ایهار بیب ایمی دی تانکلیسی  
در ده دین چارند که سید بیهی شهیدین بیکیه بزند بار دادک از زین نهاده  
در ده نورانی سید بیهی شهیدین که چه بیهی بیهی بیهی بیهی بیهی بیهی فواچه بخوار

نمی خسط

بخشنده قیب ای جون صاحب ای جون مخاب پیور نشاد سین خدیده  
 پیله دی شنیده کوئی آئی نمک پیله ای سید اشاده هر سین خد خست بولوون  
 هم اطه و اچله دی تا خلاس باجور پاده درب کرد اکله کرا منه کم ملکه نمک  
 اوی اند اایمی گلپی اور تماںی از خل نمک اولیده کم نار بزرار خد متصرف ایدی تو تو  
 با سور پیشیدن نکار بزرار خه ما بر مامی اوئی خدا اوق اچله دی یافن کوب چکد پوله  
 پهلسی طیور ایدم لا عینانو اور کا جم فورت پارچه کا خذنه جنیب نه رت ده  
 هنی او شوی زمان با سور تو ردب هو آچلان جناد فیله دی صبوی جانه  
 کردوک بپه بر جاله و بعضی یکنیده کبر دیلا ریکور د سولو د کر د اهل فوجه  
 بروزه فیلور کار بر کم د بکان پیله دار او غلار ایده بیعنی دین بعضی او د پر دین  
 تو رکار زمان دلپیک کرد کر دیا ساپ تو رو تو رب ساغلاب تو رکار پو پوره کچه  
 بوكیم بوكاد در بعضی زوره کاری فربی پر کیفت بوكاد در دل فربیت د بخواه  
 بوه د در بوونه نی اچک جمال قیله دک نهیعنی دین ایجا آلامی همچون ایسا بیله  
 می حسن پیکر دلپیک دسته کم بپه بر جاله د او سوره دب با بر لیار زمان بوله دی  
 کیم بی بوزه دین اچکا دار اچک پیکن بوسن دلپیک هزه شنوندیں دیکر

حسن از دی کند رست بود و بایدی گردید خوش مرکز که در فیروزی مذاق کیم تا  
پول و کش برخیان فیروزی کیم باشد دین پیغمبر حبیب شو جنگل نیز بدرا و قطعه علاجی نیز  
بنده بعنی هار در خواست پیله بدلار بوز صفت بچو من شاه میرحسین خواسته تا  
خواه بکل آنی خذاب بید و کش بنا کیم خواهد بکان سعادتی بعمر دانورهایی مسند بود  
پیور شیخی هم آسان را لق نصوح فیله دی شاه میرحسین بوز خدا پادشاه دانز حقیقی  
کند زنجه میکاند اب و نو فی خذاب بعضی افزایش زلاری این خاصه خواسته خواسته  
رفعت هر پیله دی خود را تو خزی میگاند اپر فاری کسب بله لیکن فیله دی چاله داد  
هز فارسی نون و دستار و فود و دلک بجهه پر و طیور غاری خیلی بجهه آندری باز هم بود  
بر بیان برد احایله و گه او و دی خلی فو هم بودی اکرمه جا به غرق بولادی بجهه طیور  
سو و بعده دی کچه اتر میک باز و خیل دیکش بشه کون مسند داد و کیله دی  
فیله دی دو سقدم آنی خلوه میکش بجهه احیبت خیل فیله دی بیهوده اکرمه چشمها  
برایه می ایاز نیک خادری اوجون بجهه رایخ احیبت نیاز دیگر او و دو و دیکیله دی  
چهار شنبه کونی خیز شنیده بایدی سپهی فیله دی کند که مسند داد و نو ماکی کافشویی میکشت  
نور تمام هنر نات خاکشیو گشت نه هوق خرمایه داد و رو گشت خاخ ایا کیله دی

و افع بود که نبود نهسته از فر مارید در بور چیز نهسته میکنند اراده باش پردا  
 و دو همچشم پنهانیدن آئی می خاری فوراً فران تا خلا رفی فاه بسیل قیمعانی خواهی نهاد  
 نور در بور سفره زدنی هشتادی نیزه رکار کیم شنیدن بور کیمی میکنند شنید اسوکه  
 بور چشم سویی بسیار طایم قیمت که خواری کیمی خود بوسو اول خبری صادق میگوییم لاده  
 سوکه را تو زمان پیمان گشته که اسوز خوش یافته دو همچشم پنهان کوئی سرخانی ترکانی او نیما  
 زنندو بدبختی باز پیشین اندیش اهل این املاک بسبیه بساعان مایمیانه لاره  
 بایق زن پندر بونمار لق همچنانه نهادن گفتی همکور بور بدبختی آردیه کوئی خوبی  
 بور بیان میکنند پنهانی بعنی زنگزون زنگزون شاد احمدی بوری شنیدن که علی  
 بور اسکار دین پنهان پنهانی بپر نهادن علیت شنیدن لیکن هر کار افتد بسیار کیمی ایندیده  
 نهادن کیمی اندیش ادین باین باین اسکار داده که لار نهادن بجهت تو زرب بجهت تو زرب  
 بیکار چکی تیشتم نهاد بدبختی باینی باینی باینی باینی باینی باینی باینی باینی  
 پاره بی چشمندی میباشی اهل این بدبختی باینی باینی باینی باینی باینی باینی باینی  
 غذت شنیدن که بدبختی بدبختی بدبختی بدبختی بدبختی بدبختی بدبختی بدبختی بدبختی  
 بدبختی بدبختی بدبختی بدبختی بدبختی بدبختی بدبختی بدبختی بدبختی بدبختی بدبختی

کون دنداد او قوبای میخون و دل بدل کار بخواهید و بخت قدر دل نهاد و بگر اصنو دین بخوبی  
خانه خانم خرا بود که بسیار بخوبی خواست و خواست و خواست و خواست و خواست و خواست

آدیمه کون سوزانی بیکنده بسید آنارع ۱۹۳۶ و اکیم آناتب قوس بر چهار ایمی  
اپنادستان خزینی بدل خفر قنیلیک نکار بسیدن او تو بده بخوبی  
بیک خربی هر فرد اینی او فدا ک کار خشوندی بو پورت نه مبداللوک فوری بیم  
بنی سلیمانی ایمی سلطان سید خان خانشیز الجبلیک کا با رسیده بی خان نیک  
باگی پک کو کله اش انبی کیشی بی بدل کلیدی خانجلار دین دخانی خنکار عجیز  
سو نات و بدل ک بی خودی ایمی کون چرکب مصلی او چون بو پورت نه تو رو  
مرندن کو جو رسیده اقو نزب داده شد و خشوندی بو پورت نه همچون بدل ک  
جهار خشیز کون بدل کیش زنگانه اپنادستان دا خانه خان تو ریک خیبت  
ایمی لار دین بچری نیک شاهزادی بین آنون داشتی و تخلی کم خواهیشین و پوان  
کا چو خانه ای دین بداری بی بی ک بی خودی اکثر خی خلا احمدی خارهای دین بی  
صلی او چون بداری بی خودی کون ای نیک سیکنده بامنکاریک بزرگانه خوش بود

کون بکل از شکا که اسنکا نزد ریز آمد و میش بولدی بحد اند آسانیست بلادی نیز  
 کون بیان دنکا دار شودی پر خپ کون هماون میرزا او اول بیوزنیک چرکی او پون  
 بان دنکا ده تو قوت تیبلیدی بان دنکا بیک بود صد و دی و صفا و لطفانی بی تاریخ دلگز  
 مذکور بیو بیور اسرد صفا بین بان داقع بیو جنور بیکم خود ار بیک کون زمی چله کوسه  
 چلخای کیم نی تور لوک میرید و زخچ کون کیم اند اند وک ایچار کون خداری اکنزا مصلی  
 و صبوی تیبلیدی اچاس کون خداری بیرون صبوی ایدی هماون مسحاد بن کوب کین  
 خانهان چهی دین و شیت فله لار چسب پنهف خاکب لار خسب پیار بیلیدی پیش  
 کون سفر رای نیک اون بی سید اصبوی تیبلیدی بی کیم هماون کیلد لک  
 کیلکان چهی دین بر باره خانه فاین اشیم خواه بکلان هم خزن دین اشیبو کون  
 کیلدی او شوی و دشیت اشتی اوف کو چوب بدهان نور بلد خواه بشم نیک  
 ایکسید اسخان بانی باقی تو شنودی بیهار شیت کون مو دین کو چوب طار ذکر  
 نوش کنند خپ چا خبر ایکسید بیب دوش کنند دین چسب ای دو ده تو شنودی خانه خانی  
 هم اور دلی کو چور دب باره خه بکرب بیرون افشار تیبلیدی داهم تو شاد بورت  
 بیزی دار بی پیزی قریب ار بی خیزی خه بیکا که ای خپ دلخه تیبلیدی او رو دین  
 ازی

ازی خاکبندی استند چشم پردازی ای خاطر ذکر نمایم که ممکن است در قبور نشید  
و بعد از آن شوپاگین در برابر دین او تو زی کرم شد و میگان چن خود را  
لخچه بوبی نمایم چه تو راهی که هم بودندی پر بر راجاره تو خوند ب پرمه  
او پیروزی نست و تئی چه پرده چنترک کوت بوسن خود چه میباشد که باشندی  
خود فریاد این نوامی سینوز فوشکان ایگان در چرا کو رو خاک و رجا را داشتند تو  
این خانی باز ابردی به مثل شیخ ابوالعبد مشیح زین دله عین وزردی چه خان  
بنده بعضی هر چیزی باید این محبت نمود مصالح غذیک پومنی مذکور بود که  
میتوان چه شوه کر را پر کنیس جائی که تو باشی و کر را پر کنیس  
و دیگر چیزی که کو شود را بنسوند رطیغ نهانی هر ایل اینها مقامید اولد چارچون  
بدینی مطابق صنیعه ایرانی میز طبقی بود و پنجه داشتند که لبی  
مانند قدمه همین کر را پر کنیس جرکا و کن ماده خود را پر کنیس  
درین بوسن نیزی میگان جهد و میز خاطر نمیگیرد اینها مطابق طبعی پر کنیس  
پوکه ای و چوک غیج و نیز نیز نیز میگویند سر قوم بود را بدی اهل فرضه  
که میگین نی نیز نیز فیض و در این میز خاطر ما تازه فطور ایرانی درین کوکو لاموده ای میگیم

پیش بینی همیزی همیزی دین که می خواهی دین و دین بینی همیزی می خواهد  
 کافی بینی دین و دین بینی همیزی کوکوک دین که می خواهی دین بینی همیزی  
 خال هر آنرا خود را بخواهی دین بری بخود خود شرط نهادی دین مارک دنایی دین  
 بیستی این در میان میان خاطره نهادی دین و دین همیزی پر ایکی  
 کوک دین سونگ که بین داشتند از زاده دین روی دین بیستیم بور زاده دین داشت  
 میخواهدی هر چون میان داشتند تو کرد از نیمیم پر بین دین خواهد داشت  
 زین دین فتن نجات خواهی داشت هی نفر دین او فیجا باشد علیا دین پیش از این  
 میخواهد زن خود بین سینیک پر ای همیزی همیزی دین سینیک بیستیم خادم دین پیش ای  
 دین سینیک بیشتر تر پیش ای دین داشتند دین دادند که بیان  
 بیوم بعد پیش ای دین باشد در ربانیان افساد ای ای غیر نادین  
 لشکر من ای ای سین دین سینیک استغفار داشته ای ای خاصه ای ای دین  
 ای دین سینیک دین دین سینیک دین کوکوکی میخواهد در دین بیستیم سینیک دین  
 همیزی دین دین میخواهد کاره دین دین سینیک دین دادند دین بیستیم همیزی دین  
 هد دین سینیک دین میخواهد دین دین سینیک دین کوکوک دین سینیک دین

نیک نیک دین دایم میں بخشش کو سست کافر خارا ایدم ہر کبھی نہم برقولا  
خشارا پدھی کیم میں تو شکان بخشش بار ہے نشر فایی کو چرکیں ابی نیک اوقی دین  
مجبنیتی چراناں بو بورا پدھی برس بت کیم بور بت ته تو خرو جبور بوجبت تین  
اپنے قبہ بونا لہ ہم مو ماذ خشکا ذرا اچھدھی صحیح دین بور دن میون افیتا رتلب  
آنکھ دھم اول کون روزہ ہم تو خوم کلیں بگرام نیک با و دنی صونو دی ٹھکو  
اول بور بت ته تو قوت قبیل کیک اوی خدا آنکھ دک بگرام آئید افی سیاہ آب دن  
او قوب سو فوی با فہم بر کہ سالہ دک مدھی پار بیان دین مونکے بین بیکنیکی  
کیم بگرام نیک با و دنہ اا وق از ران چنبل نہ کرک بگردی نیک اسی لذ ایوب  
خورا کار دشنا میں چھا و در بزم ترا بیتوک بجل دھوکہ ساری پیون خانقان بله  
کرک عقیدہ نہ زکا تا پا پر دی بجا بون دا دل بو ز دین کبھی کافر خصیح کم کرک نے  
کو سکان ایساں اپر تی باری خلطر خواہ فتح فیک دلار بیکر کر دکا یاد وق خواہ جان  
اد و دبستی لار بکرک بسیج بنسی کا دا آنکھ بمنی ہو فیک دی بہبہ ابی کرک نیک  
او لیتو و دلار دیا پھا خلدر کھا دا پر دی کیم فیک بکرک نی مو برو فیک خیو کھلار  
قطعا پلار بون بت نیک بیکن لار بیکن لار بیکن لار بیکن لار بیکن لار بیکن

فیض

اوّل چهارمین دن لار ایکاره ایک پر داگان بذرگ رود بر و پیلاس یاد نکاره که  
 اهل کون یکم بگرام دا توولدی بعضی پلکارنی دا پلکی هست غشی در دیوان لار بدلاتی  
 سرکار فیض نیوی بکندی دا پیره در نیک استشکاره ایکن تپیده می بسی همیں نیم  
 چام تپیب ساره دین آغا پلار اختری ریزاده بیت دو بیت هم بود ریزاده بیت پنال کا  
 تاری خروماخان دا خان توکر رود دا چشم جنی نو هم بولدی الحمد لله ایک اوج کو دین سو  
 بر طرف بولدی بگرام دین کو چوب با مغور یا خند در دب کابل سوئی تعاشبیه و دو  
 هندستان دین خبر کردیدی یکم دوست خان دخازی خان ببلرہ او تو ز نیک پر چکت  
 کل نوری الهدی ده ہور او استشکاره کی دو رسم جلی تو اپی ل تند بزر چاہ پور دلی  
 یکم برکت برگی متوجه در بزرگ نیوی او رسخترنی بولا سونه رانی تو ز عینی  
 گردن ای نیک ببلرہ سیزده استدی تعاشبیه نوشتوں نشنبه کرن رجع الا دل ای نیک  
 خواهید اند سوی یکچپ که کوت سوی دین او تو ب پر ما بجا بید انو شو ولی  
 بکردار او استشکاره کفرنخان پلک دو غشی لار دیلو اندر چرکیں الیکان ایل نیک  
 سانی ورق خدمتکار دی لار او لوچ کچک نشیه دان توکر خیز کرا دن ای نیک  
 یکم خیمه بکر دیلوی تو ز دا پنگان آن دیلوخان دو رنخ دا منسی دانی و دست